

Min søn

Familiedrama omkring dominerende mor

Af Arne Kristoffersen

Juliens far er en travl akademiker og moren hjemmegående. Tilsyneladende er alt, som det skal være i det pæne, lille hjem, men kun tilsyneladende, for moren er både dominerende og strid over for den lille dreng. Da storesøsteren flytter hjemmefra, bliver situationen kun værre. En konfrontation er uundgåelig.

Det kunne såmænd have været en ganske almindelig lykkelig familie: Mor, far og to børn i teenagealderen. Men den gensidige familiekærlighed har trange kår. Den undertrykkes af moderens tyranniske adfærd overfor en dreng, der ellers er sund og velfungerende, og af en far, der alt for ofte glimrer ved sit fravær, selv om han er i huset. Når han endelig er nærværende, forbliver han på afstand ved sin vægring ved at involvere sig i det, der foregår for næsen af ham.

Forholdet mellem moderen og drengen kører mere og mere skævt, fordi moderen vil dominere og kontrollere. Den ældre søster er den eneste i familien, der rigtigt fatter, hvad der foregår, men hun er magtesløs. Alligevel går det først helt galt, da hun flytter hjemmefra. Drengen, som er i 'konfirmations'-alderen, bliver mere og mere indelukket og ulykkelig. Han er magtesløs over for moderens tyranni, og det ender i en ulykkelig konfrontation.

Tyngde og fokus i filmens handling ligger i skildringen af en mor, der går forkert i sin stræben efter at beherske sin søns opvækst og udvikling. Men udover skildringen af mandens passivitet både som ægteemand og far, giver filmen ikke rigtig nogen forklaring på, hvorfor moderen er den, hun er. Filmens historie er ellers fortalt klart, konsekvent og enkelt – måske for enkelt, f.eks. kan man savne nogle scener, der skildrer forholdet mellem moderen og hendes egen mor, for noget tyder på, at det er i det forhold, hemmeligheden bag moderens adfærd overfor sin søn ligger. Drengen Julien føler sig på bølgelængde med sin mormor, der skildres som kærlig og forstående over for ham. Nathalie Baye leverer en fremragende skuespilpræstation som moderen. Rollen fremstår troværdig, samtidig med at man har antipati mod hende fra start til slut.

Selv om det er problemstillingen omkring en teenager, vil filmen ikke have megen appel til det helt unge publikum. Dertil er den for enkel og for stillestående i handlingen. Så har den nærmere appel til det mere eftertænksomme publikum - og i nogen grad til teenagerforældre.

Filmfakta

Mon fils à moi - Frankrig 2006 - Instr.: Martial Fougeron - Manus: Martial Fougeron og Florence Eliakim - Medv.: Nathalie Baye (mor), Olivier Gourmet (far), Emmanuelle Riva (bedstemor), Victor Sévaux (Julien), Marie Kremer (Suzanne), Michèle Moretti (rektor), Valentine Stach (Alice), Thomas Silberstein (Sam), Nicole Gros (bager), Maxime Monsimier & Julien Oracz (Juliens kammerater), Ludmila Ruoso (politibetjent) - 79 min. - Biografpremiere d. 12/10 2007 - Udlejning/pressefotos © Sunrise Film

Links

http://cinemaonline.dk/Anmeldelse/min_soen.1247.html

<https://www.information.dk/kultur/anmeldelse/2007/10/forkvaklet-fransk-familie>